

Latvijas Republikas tiesībsargs

Baznīcas iela 25, Rīga, LV-1010, tālr.: 67686768, e-pasts: tiesibsargs@tiesibsargs.lv, www.tiesibsargs.lv

ATZINUMS **pārbaudes lietā Nr. 2021-42-27F** Rīgā

22.08.2022.

Nr. 6-6/29
[persona A]
[e-pasta adrese]

Par lietas izskatīšanu saprātīgos termiņos

Tiesībsarga birojā tika saņemts Jūsu iesniegums, kurā sūdzaties par ilgstošo tiesvedību strīdā pret SIA [„A”].

Izvērtējot Jūsu iesniegumā izklāstītos apstākļus, pamatojoties uz Tiesībsarga likuma 24.panta otro daļu, tiesībsargs ierosināja pārbaudes lietu un iepazīnās ar Tiesu informatīvajā sistēmā pieejamo informāciju par tiesvedību lietā Nr.[1].

Faktiskie lietas apstākļi

No pārbaudes lietā apkopotajiem datiem izriet, ka SIA [„A”] 2008.gada 10.maijā cēla Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā prasību pret Jums, lūdzot uzlikt Jums pienākumu noslēgt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu par nekustamā īpašuma [adrese Nr.1], Rīgā, 528/304122 domājamo daļu pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā arī piedzīt no Jums SIA [„A”] labā kopīpašuma apsaimniekošanas un pārvaldīšanas maksājumu parādu 561,60 latus, kā arī tiesāšanās izdevumus.

Prasības pieteikumā tika norādīts, ka SIA [„A”] kā pārvaldniece un SIA [„B”] kā nekustamā īpašuma Rīgā, [adresē Nr.2], uz kura atrodas daudzstāvu dzīvojamās ēkas Rīgā, [adresēs Nr.3 un Nr.1], īpašniece 2006.gada 17.februārī noslēdza nekustamā īpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu, ar kuru SIA [„A”] apņēmas pārvaldīt, uzturēt un apsaimniekot minēto nekustamo īpašumu, bet tā īpašniece SIA [„B”] apņēmas maksāt prasītājam par īpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. Ar 2006.gada 16.novembra pirkuma līgumu SIA [„B”] atsavināja nekustamā īpašuma 528/304122 domājamās daļas Jums, [personai A], lietošanā nododot dzīvokli Rīgā, [adresē Nr.1]. 2006.gada 31.oktobrī SIA [„A”] kā nekustamā īpašuma pārvaldniece noslēdza ar Jums kā nekustamā īpašuma kopīpašnieku dzīvojamās mājas Rīgā, [adresē Nr.1] pārvaldīšanas un apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu. Šī līguma darbība ir izbeigusies, un puses nesaista līgumiskas attiecības. Tā kā nekustamā īpašuma kopīpašnieki nav izteikuši vēlmi mainīt pārvaldnieku, SIA [„A”] turpināja pārvaldīt un apsaimniekot īpašumu un izsniegt rēķinus. Tā kā rēķinus Jūs apmaksājat tikai daļēji, par kopīpašuma apsaimniekošanu un pārvaldīšanu Jums izveidojās parāds 561,60 lati. 2008.gada 12.februārī SIA [„A”] Jums

nosūtīja brīdinājumu par kavētajiem maksājumiem, uz kuru Jūs nereaģējāt un parādu nesamaksājāt. 2008.gada 10.maijā SIA [„A”] vērsās Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā ar prasību pret Jums par pienākuma uzlikšanu noslēgt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgumu un parāda piedziņu, prasību pamatojot ar Civillikuma 1071., 1587., 1590., 2328., 2339. un 2343.pantu. SIA [„A”] ir norādījusi prasības pamatojumā, ka atbilstoši Civillikuma 1071.pantam uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām, tādēļ Jūs kā nekustamā īpašuma domājamo daļu īpašnieks neesat tiesīgs atteikties maksāt izdevumus, kas saistīti ar minētā īpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu.

2008.gada 12.maijā prasības pieteikums tika pieņemts un ierosināta lieta. 2009.gada 19.janvārī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa prasību apmierināja daļēji. Par minēto spriedumu Jūs iesniedzāt apelācijas sūdzību, kura tika izskatīta apelācijas kārtībā 2012.gada 3.oktobrī Rīgas apgabaltiesā, kura taisīja jaunu spriedumu, prasību apmierinot daļēji. Par Rīgas apgabaltiesas spriedumu 2012.gada 21.novembrī Jūs iesniedzāt kasācijas sūdzību. 2015.gada 30.jūnijā Augstākās tiesas Senāts Rīgas apgabaltiesas spriedumu atcēla pilnīgi un lietu nosūtīja jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā. 2016.gada 9.novembrī Vidzemes apgabaltiesa, atkārtoti izskatot civillietu apelācijas kārtībā, pieņēma jaunu spriedumu, prasību apmierinot. Par minēto spriedumu Jūsu pārstāvji iesniedza kasācijas sūdzību. 2019.gada 13.jūnijā Augstākās tiesas Senāts, atkārtoti izskatot lietu kasācijas kārtībā, nolēma spriedumu atcelt pilnīgi un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā. 2020.gada 17.aprīlī Vidzemes apgabaltiesa, izskatot civillietu Nr.[1] apelācijas kārtībā, nolēma taisīt jaunu spriedumu, prasību apmierinot daļēji. Par minēto spriedumu Jūsu pārstāvji iesniedza kasācijas sūdzību. 2021.gada 17.jūnijā Augstākās tiesas Senāts spriedumu atcēla daļā, un lieta tika nosūtīta jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai.

Šobrīd lietas izskatīšana pēc būtības joprojām nav pabeigta, un kopš civillietas ierosināšanas pirmajā instancē ir pagājuši vairāk kā 14 gadi. Uz atzinuma sniegšanas brīdi lieta izskatīšanā ir bijusi visās trīs tiesu instancēs, t.sk. trīs reizes skatīta Augstākās tiesas Senātā. Pēc pēdējā Augstākās tiesas Senāta nolēmuma 2021.gada 17.jūnijā lieta tika atgriezta Vidzemes apgabaltiesā, kur lietas izskatīšana pēc būtības nav pabeigta.

Par tiesību uz taisnīgu tiesu, konkrēti, lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā, iespējamo pārkāpumu

Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta pirmā daļa nosaka, ka ikvienam ir tiesības, nosakot civilo tiesību un pienākumu vai viņam izvirzītās apsūdzības krimināllietā pamatotību, uz taisnīgu un atklātu lietas savlaicīgu izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā ar likumu noteiktā tiesā.

ECT ir vairākkārt uzsvērusi, ka tiesvedības gaita ir jāvērtē visā tā kopumā. Arī gadījumos, kad atsevišķu tiesvedības stadiju ilgums ir bijis pieņemams, kopējais tiesvedības garums tomēr var nebūt “samērīgs”. Tiesām jāspēj rast līdzsvaru starp pienācīgas tiesvedības nodrošināšanu (proper administration of justice) un procesa saprātīgu ilgumu. Katras tiesvedības ilgums ir jāvērtē konkrētās lietas faktu gaismā, ņemot vērā virkni ECT judikatūrā noteikto kritēriju: a) lietas sarežģītību, b) sekas, kas iestājas iesniedzējam no savlaicīgas neizskatīšanas, c) par lietas izskatīšanu atbildīgo iestāžu operativitāte, d) lietas dalībnieku rīcība lietas izskatīšanas laikā.

Lietas sarežģītība

ECT uzsver, ka lai gan lietas sarežģītība var izskaidrot zināmu aizkavēšanos, tomēr tā pati par sevi nevar attaisnot jebkuru procesa ieilgšanu. Vērtējot, vai lieta ir sarežģīta, jāņem vērā, vai lietā ir liels pieaicināto dalībnieku skaits, lieta ir juridiski un faktiski sarežģīta, tajā tiek skatīti sarežģīti un vēsturiski sensitīvi jautājumi, lietas ietvaros nepieciešams veikt sarežģītas ekspertīzes un pieaicināt ekspertus u.tml.

Izvērtējot analizējamo civillietu iepriekšminēto kritēriju kontekstā, jāsecina, ka lietā nav bijis liels dalībnieku skaits, lietā nav veiktas sarežģītas ekspertīzes, lai noskaidrotu lietā būtiskus faktus, kā arī lieta, neskatoties uz to, ka tā skatīta saskaņā ar Civilprocesa likumu 472.panta otro daļu paplašinātajā Senāta sastāvā, nav bijis strīds par ļoti sarežģītu juridisku jautājumu interpretāciju vai procesuālo jautājumu izšķiršanu. Faktu, ka lieta ir trīs reizes nonākusi Augstākās tiesas Senātā, kura kompetence ir materiālo un procesuālo tiesību normu tulkošana un pareiza piemērošana, nav pietiekams pierādījums, ka lieta bija sarežģīta, jo iemesls bija apelācijas instancē pieļautās procesuālās kļūdas.

Tiesībsarga skatījumā civillietā Nr.[1] strīds par pienākuma esamību un parāda pamatotību bija jāvērtē, un tas neliecina par lietas sarežģītību.

Tiesas operatīvāte lietas izskatīšanā

Valstīm ir pienākums organizēt savu tiesu sistēmu tā, lai nacionālas tiesas varētu pildīt savas funkcijas. Tiesu sistēmas ārkārtas pagaidu/īslaicīga īpaša noslodze var būt attaisnojums procesa ieilgšanai, ja vien valsts var norādīt uz pasākumiem, kas tiek veikti, lai risinātu radušos ārkārtas situāciju, tiesu noslodze kā konstants faktors nevar kalpot par attaisnojumu ieilgušām tiesvedībām. Valstij ir jāuzņemas atbildība par procesā iesaistīto personu neierašanos (liecinieki, līdzapsūdzētie un pušu pārstāvji), ja tā rezultātā lietas izskatīšana tiek atlikta. Taču tiesas nevar vainot par būtisku procesa aizkavēšanos, ja tā iemesls ir tiesājamā veselības stāvoklis. Vērtējot apstākli, vai no tiesu puses tika darīts viss, lai strīdu starp prāvniekiem izskatītu saprātīgā termiņā, un vai tiesas vainas dēļ lietas izskatīšana nav nepamatoti novilcināta, tiesībsargs konstatēja sekojošo:

- 2008.gada 10.maijā pieteicējs vērsās tiesā un 2008.gada 12.maijā tika ierosināta lieta. 2008.gada 17.jūnijā tiesa nozīmēja tiesas sēdi uz 2009.gada 12.janvāri. 2009.gada 19.janvārī tika pasludināts spriedums, ar kuru prasība tika apmierināta daļēji. Lietas izskatīšanas laikā tiesas sēdes netika atliktas. Lieta atradās izskatīšanā pirmās instances tiesā 252 dienas, kas ir īss termiņš, tādēļ tiesa rīkojusies operatīvi, lai lietu iespējami īsā laikā izskatītu pēc būtības;
- apelācijas instances tiesā lieta tika saņemta 2009.gada 20.februārī. Tiesas sēde tika nozīmēta nekavējoties uz 2011.gada 2.februāri, tomēr saskaņā ar 2009.gada 27.jūnija rīkojumu Nr.[.] tā tika noņemta no izskatīšanas saskaņā ar lietu pārdali un nozīmēta uz ātrāku laiku – 2010.gada 22.novembri, t.i. pēc apmēram 1 gada 9 mēnešiem. 2010.gada 22.novembrī tiesas sēdi atlika Jūsu kā atbildētāja neierašanās dēļ. Nākamā tiesas sēde tika nozīmēta pēc 4 mēnešiem. 2011.gada 28.martā lietas izskatīšanu atlika pēc pušu lūguma, nozīmējot tiesas sēdi pēc 6 mēnešiem. 2011.gada 3.oktobrī tiesas sēdi atlika pēc saņemtā lūguma ļaut iesniegt pierādījumus, un nākamā tiesas sēde tika nozīmēta uz 2012.gada 12.martu. Arī 2012.gada 12.martā tiesas sēde tika atlikta, šoreiz pēc prasītāja lūguma, un tiesa nākamā tiesas sēdi nozīmēja pēc 6 mēnešiem - uz 2012.gada 19.septembri, kad tika nozīmēta arī tiesas sēde uz 2012.gada 3.oktobri. 2012.gada 3.oktobrī tiesa pasludināja saīsināto spriedumu, paziņojot, ka pilnā sprieduma sastādīšanas datums būs 2012.gada

17.oktobris. Kopā apelācijas instances tiesā lieta atradās 1321 dienu, un tiesas rīcībā šajā tiesvedības posmā nav konstatējama novilcināšanās. Lietas izskatīšana tika pārzīmēta, nosakot nākamo tiesas sēdi saprātīgos termiņos, starplaiki starp tiesas sēdēm nebija ilgāki par gadu. Pamatā lietas izskatīšana tika atlikta pēc prāvnieku lūguma pierādījumu iesniegšanai;

- ņemot vērā, ka lietā tika iesniegta kasācijas sūdzība, lieta tika pārsūtīta kasācijas instances tiesai, kura saņēma lietu 2012.gada 4.decembrī, un lēmumu par lietas nodošanu izskatīšanai kasācijas kārtībā tiesa pieņēma tikai 2014.gada 18.jūnijā, t.i. pēc 1,5 gadiem. 2015.gada 20.maijā tiesa nozīmēja lietas izskatīšanu rakstveida procesā, un 2015.gada 30.jūnijā pasludināja spriedumu, ar kuru Rīgas apgabaltiesas spriedumu atcēla pilnībā un lietu nosūtīja jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai. Kopumā kasācijas instances tiesā lieta bija apmēram 2 gadus 7 mēnešus;

- pēc lietas saņemšanas apelācijas instances tiesā 2015.gada 9.jūlijā, tiesas sēde tika nozīmēta pēc nepilniem 6 mēnešiem, tomēr 2015.gada 23.oktobrī lieta tika noņemta no izskatīšanas un nodota izskatīšanai Vidzemes apgabaltiesai, kura lietu saņēma 2015.gada 2.novembrī un nozīmēja tiesas sēdi nekavējoties uz 2016.gada 2.februāri, t.i. pēc 3 mēnešiem. 2016.gada 2.februārī lieta tika atlikta Jūsu vainas dēļ, jo lūdzāt iepazīties ar apjomīgiem prasītāja puses iesniegtajiem dokumentiem. Tiesas sēde tika pārlikta pēc 2 mēnešiem uz 2016.gada 19.aprīli, kad tiesas sēdi atlika atkārtoti pēc Jūsu pārstāvja lūguma. Nākamā tiesas sēde tika nozīmēta uz 2016.gada 25.oktobri, kad lietas izskatīšana pēc būtības tika pabeigta, un tiesa noteica 2016.gada 9.novembri kā datumu saīsinātā sprieduma pasludināšanai, nosakot pilna sprieduma pasludināšanas datumu 2016.gada 29.novembri. Kopā apelācijas tiesvedībā lieta atradās no 2015.gada 9.jūlija līdz 2016.gada 29.novembrim – 1 gadu 4 mēnešus un 20 dienas;

- par apelācijas instances tiesas spriedumu tika iesniegta kasācijas sūdzība, un lieta tika nosūtīta uz Augstākās tiesas Senātu, kas lietu saņēma 2017.gada 10.janvārī. 2017.gada 21.aprīlī kasācijas instances tiesa nodeva lietu izskatīšanai kasācijas kārtībā paplašinātajā sastāvā, un lietas izskatīšana tika nozīmēta rakstveida procesā tikai 2019.gada 28.maijā, nozīmējot izskatīšanas datumu uz 2019.gada 13.jūniju. 2019.gada 13.jūnijā ar Senāta spriedumu atkal pilnībā tika atcelts apgabaltiesas lēmums un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai. Jākonstatē, ka kasācijas instances tiesā lieta bez virzības atradās 2 gadus;

- 2019.gada 19.jūnijā lieta tika saņemta apelācijas instances tiesā, kura nozīmēja pirmo tiesas sēdi pēc 4 mēnešiem uz 2019.gada 28.oktobri. Tiesas sēde tika atlikta pēc prasītāja lūguma papildus pierādījumu iesniegšanai (tiesas noteiktais termiņš – 2020.gada 28.janvāris) līdz 2020.gada 10.martam, kad tika noteikts nolēmuma sastādīšanas datums – 2020.gada 17.aprīlis. Minētajā datumā lietā tika pasludināts nolēmums, ar kuru tika taisīts jauns spriedums, prasību apmierinot daļēji. Kopā apelācijas instances tiesā lieta atradās 303 dienas, kas ir saprātīgs termiņš lietas izskatīšanai vienas instances tiesas ietvaros;

- 2020.gada 26.maijā lieta tika saņemta Augstākās tiesas Senātā, kas 2020.gada 30.novembrī nolēma nodot lietu izskatīšanai kasācijas kārtībā rakstveida procesā. 2021.gada 26.maijā lieta tika nozīmēta izskatīšanai rakstveida procesā uz 2021.gada 17.jūniju, kad tika pasludināts spriedums, ar kuru apelācijas instances nolēmums tika atcelts daļēji un lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Pārbaudes lietā nav konstatēts, ka tiesa nebūtu savlaicīgi informējusi lietas dalībniekus par tiesas sēdēm, kā arī būtu piemērojusi sankcijas attiecībā pret neattaisnoti promisesiem lietas dalībniekiem.

Tiesībsargs secina, ka atsevišķi aspekti ir ietekmējuši lietas izskatīšanas ilgumu un būtu vērtējami kritiski: kasācijas instances tiesā ir konstatēts ilgs periods, kad lieta ir stāvējusi bez virzības – no 2012.gada 4.decembra līdz 2015.gada 20.maijam [apmēram 2 gadi 5 mēneši] un no 2017.gada 10.janvāra līdz 2019.gada 28.maijam [apmēram 2 gadi 4 mēneši], kas paildzinājis kopējo lietas izskatīšanas laiku. Tomēr kopējais civillietas Nr.[1] izskatīšanas termiņš kasācijas instances tiesās šajā lietā nav bijis nesamērīgi ilgs, salīdzinot ar vidējo civillietu izskatīšanas ilgumu¹. Tāpat jāatzīmē, ka 2015.gadā lietas izskatīšanu aizkavēja tās noņemšana no izskatīšanas un nodošana Vidzemes apgabaltiesai, kas prasīja 6 mēnešus.

Lietas dalībnieku rīcība lietas izskatīšanas laikā

ECK 6.pants neuzliek par pienākumu lietas dalībniekam aktīvi sadarboties ar tiesu iestādēm. Personas nevar tikt vainotas par to, ka ir izmantojušas visus viņām pieejamos tiesību aizsardzības līdzekļus, tomēr viņu uzvedība ir vērtējama kā objektīvs fakts, kuru nevar piedēvēt (attributed) valstij-atbildētājam un kas ir jāņem vērā, nosakot, vai tiesvedības ilgums ir pārsniedzis to, kas būtu uzskatāms par samērīgu. Gadījumos, kad persona pārmērīgi ir izmantojusi tādas viņai pieejamos procesuālos līdzekļus, kas neizbēgami paildzina procesu, piemēram, piesakot noraidījumus tiesas sastāvam, šāda rīcība varētu tikt uzskatīta par apzinātu procesa kavēšanu. Personas arī nevar atsaukties uz laika posmiem, kad tās izvairās no tiesas, lai apgalvotu, ka process ir pārāk ieildzis.

Vērtējot gan tiesas, gan lietas dalībnieku rīcību lietas izskatīšanas gaitā, lai konstatētu iemeslus iztiesāšanas nesamērīgi garajam termiņam, tika konstatēts sekojošais.

Tiesu informatīvajā sistēmā sīkāk analizējot lietas izskatīšanas atlikšanas iemeslus, jāsecina, ka lietas izskatīšana ir atlikta vismaz 4 reizes, pamatojoties uz pušu lūgumu ļaut iesniegt pierādījumus vai iepazīties ar pierādījumiem, kas atbilst dalībniekiem garantētajām procesuālajām tiesībām.

Tiesas rīcība lietas izskatīšanas laikā

Galvenais iemesls, kādēļ civillietas Nr.[1] izskatīšana nav pabeigta saprātīgā termiņā, ir tiesu kļūdas, ko apstiprina arī Augstākās tiesas Senāta 2021.gada 17.jūnija spriedumā iekļautais secinājums:

“[16.2] Attiecībā uz nepieciešamo izdevumu pierādīšanas pienākumu Senāts jau 2015.gada 30.jūnija spriedumā šajā lietā norādīja, ka atbildētāja argumenti attiecībā uz prasītājas pienākumu iesniegt atskaiti par padarīto – apsaimniekošanas izmaksu aprēķinu un pierādījumus – atbilst Civillikuma 2337.pantam un tiesa nevarēja piedzīt parādu, nepieprasot uz konkrēto kopīpašnieku attiecināmu parāda aprēķinu un pierādījumus, kas apstiprina prasītājas izdevumus. Tiesa nepareizi iztulkojusi Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu, jo lietā nav atrodami pierādījumi par apsaimniekošanas izdevumiem, kas pamato piedzīto summu (sk.30.jūnija sprieduma šajā lietā 7.5., 7.6.punktu). Ņemot vērā atkārtotu prasības apmierināšanu apstākļos, kad lietā nebija nedz norēķina, nedz arī apsaimniekošanas izdevumus apstiprinošu pierādījumu, Senāts 2019.gada 13.jūnija spriedumā, atkārtoti atceļot apgabaltiesas spriedumu, uzsvēra, ka apelācijas instances tiesa

¹ Izvērtējot Augstākās tiesas mājas lapā pieejamo informāciju par civillietu izskatīšanas ilgumu kasācijas instances tiesā laika posmā no 2012.gada līdz 2017.gadam, vidējais civillietu izskatīšanas ilgums bija: 2012.gadā - 11,5 mēneši, 2013.gadā - 14,5 mēneši, 2014.gadā - 17,2 mēneši, 2015.gadā - 15 mēneši, 2016.gadā - 345 dienas un 2017.gadā - 280 dienas.

nav pārbaudījusi, kādi apsaimniekošanas maksā iekļautie izdevumi un kādā apmērā prasītājam ir bijuši. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu šo apstākļu pierādīšana ir prasītājas pienākums. Spriedumā nav atbildes uz atbildētāja argumentu, ka prasītāja nespēja uzrādīt pierādījumus, kas apstiprina tās izdevumus (sk. Senāta 2019.gada 13.jūnija sprieduma šajā lietā 16.4., 16.4.3.punktu).

[16.3] Neskatoties uz minēto, Senāts secina, ka apgabaltiesa, izskatot lietu no jauna, atkārtoti nav ņēmusi vērā Senāta spriedumos šajā lietā norādīto un pierādījumu vērtēšanā ir pieļāvusi tos pašus trūkumus, kas bija pamats iepriekšējo apelācijas instances tiesas spriedumu atcelšanai. Piekrītot kasācijas sūdzības iesniedzēja viedoklim, Senāts turpmāk norādīto apsvērumu dēļ atzīst, ka apelācijas instances secinājums par izdevumu pamatotību ir izdarīts bez pietiekama pamata, jo tiesa, pārkāpdama Civilprocesa likuma 93.panta pirmās līdz trešās daļas, 97.panta, 189.panta trešās daļas, 190.panta un 193.panta piektās daļas noteikumus, nav devusi pienācīgu vērtējumu lietas apstākļiem, pierādījumiem un atbildētāja argumentiem.”

Sekas, kas iestājas dalībniekiem no lietas savlaicīgas neizskatīšanas

Ņemot vērā, ka ieilgušās tiesvedības dēļ turpinās arī nenoteiktība par strīdus jautājumiem, un Jūsu kā atbildētāja parāda apjoms un piedzinēja zaudējumu apmērs pieaug, tiesībsarga ieskatā tas skar kā Jūsu, tā arī prasītāja materiālās intereses.

Rezumējot augstāk minētos apsvērumus, secinu, ka civillietas Nr.[1] izskatīšana pēc būtības nav pabeigta 14 gadu garumā un galīgais nolēmums nav stājies spēkā pat pēc vairākkārtējas lietas skatīšanas kasācijas kārtībā tiesu pieļauto kļūdu dēļ.

Konstatēju pārbaudes lietā Jums garantēto tiesību uz taisnīgu tiesu, precīzāk, uz lietas savlaicīgu izskatīšanu, aizskārumu, un informēju, ka ar šo atzinumu pārbaudes lieta, kas uzsākta pamatojoties uz Jūsu iesniegumu, ir pabeigta.

Informēju Jūs, ka saskaņā ar Satversmes 92.panta trešo teikumu indivīds, kura tiesības uz taisnīgu tiesu ir aizskartas, var vērsties vispārējās jurisdikcijas tiesā ar prasību par kaitējuma atlīdzināšanu.

Ar cieņu
tiesībsarga vietniece

Ineta Piļāne

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu